

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2021 r – Eurecna / Komisja**(Sprawa T-377/21)**

(2021/C 401/10)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Eurecna (Wenecja, Włochy) (przedstawiciel: R. Sciaudone, avvocato)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 kwietnia 2021 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), w której Komisja, potwierdzając wcześniejszą decyzję odmowną z dnia 3 marca 2021 r., oddaliła wniosek skarżącej o udzielenie dostępu do sprawozdania końcowego, wraz z załącznikami, sporządzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w wyniku dochodzenia OC/2019/0766;
- nakazanie Komisji przedstawienia sprawozdania OLAF-u wraz z załącznikami oraz
- obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej wykładni skutków wynikających z dostępu do sprawozdania OLAF-u.

W tym względzie skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ dostęp do sprawozdania OLAF-u nie mógłby, zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 2 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 (¹), wejść do „domeny publicznej”.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

W tym względzie skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła art. 4 ust 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, tak jak jest on interpretowany w orzecznictwie, zgodnie z którym w przypadku, gdy adresat sprawozdania OLAF-u zamierza podjąć działania na szkodę osób zainteresowanych, osoby te mają prawo dostępu do przedmiotowego sprawozdania.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 i zasady proporcjonalności.

W tym względzie skarżąca podnosi, że nigdy nie wносиła o przekazanie danych osobowych osób fizycznych, wobec czego wszelkie dane osobowe występujące ewentualnie w sprawozdaniu mogły być właściwie chronione za pomocą bardzo prostej operacji ukrycia danych.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędnego zastosowania i błędnej wykładni art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001.

W tym względzie skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ pozwana nie sprawdziła, czy w danym przypadku można było udzielić dostępu częściowego.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, że pozwana w żaden sposób nie uzasadniła zastosowania wyjątku, o którym jest mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001.

6. Zarzut szósty dotyczący niesłusznego wykluczenia interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem.

W tym względzie skarżąca podnosi, że pozwana błędnie interpretuje prawo do obrony jako zwykły interes strony, nie biorąc pod uwagę, że aby odpowiedzieć na żądanie Dyrekcji Generalnej ds. Współpracy Międzynarodowej i Rozwoju (DG DEVCO) dotyczące zwrotu finansowego, skarżąca potrzebowała dostępu do sprawozdania OLAF-u.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2021 r. – Vendrame / Komisja

(Sprawa T-379/21)

(2021/C 401/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Michele Vendrame (Wenecja, Włochy) (przedstawiciel: adwokat R. Sciaudone)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 kwietnia 2021 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), w której Komisja, potwierdzając poprzednią decyzję odmowną z dnia 3 marca 2021 r., oddaliła wniosek skarżącej o udzielenie dostępu do sprawozdania końcowego wraz z załącznikami, sporządzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w następstwie zakończenia dochodzenia OC/2019/0766;
- nakazanie Komisji przedłożenia sprawozdania OLAF-u wraz z załącznikami; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędnej interpretacji konsekwencji wynikających z dostępu do sprawozdania OLAF-u.

W tym względzie skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ sprawozdanie OLAF-u nie mogło, w świetle art. 10 ust. 1 i art. 2 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 (¹), zostać udostępnione w „domenie publicznej”.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

W tym względzie skarżąca podnosi, że strona pozwana naruszyła art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001 w świetle wykładni nadanej mu w orzecznictwie, zgodnie z którą w sytuacji, gdy adresat sprawozdania OLAF-u zamierza przyjąć akty niekorzystne dla osób zainteresowanych, osoby te mają prawo dostępu do rzeczowego sprawozdania.

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 oraz zasady proporcjonalności.

W tym względzie skarżąca podnosi, że nigdy nie wniosowała o przekazanie danych osobowych osób fizycznych, w związku z czym ewentualne dane osobowe, które mogą znajdować się w sprawozdaniu, mogą być chronione w drodze powszechnie stosowanej praktyki zacierania.